

Sygn. akt VIII GC 468/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Patrycja Baranowska

Protokolant Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2014 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda J. K. kwotę 93.725,48 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące siedemset dwadzieścia pięć złotych czterdzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 stycznia 2010 roku,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.789,00 zł (cztery tysiące siedemset osiemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 468/13

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2013 roku powód J. K. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 93.725,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 stycznia 2010 roku. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej powódka zleciła powodowi wykonanie prac geodezyjnych – map dla celów projektowych dla inwestycji pod nazwą G.- Logistyka. Strony uzgodniły, iż pozwana poza wynagrodzeniem za wykonaną mapę pokryje koszty związane z wykonaniem mapy (w tym w szczególności koszty uzyskanych wypisów z rejestru gruntów, wyrysów z map itp.). W toku wykonywania prac przez powoda pozwana zwiększyła zakres prac poprzez poszerzenie obszarów, które miały być objęte mapą realizowaną przez powoda. Po wykonaniu prac powód wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2009 roku na kwotę 93.725,48 zł, płatną w terminie do dnia 14 stycznia 2010 roku. Powód podał, iż faktura została przyjęta przez pozwaną, jednakże należność z niej wynikająca nie została zapłacona.

Nadto powód podał, iż w korespondencji e-mail z dnia 22 stycznia 2010 roku pozwana uznała swój dług co do zasady, czym przerwała bieg przedawnienia. W dniu 31 grudnia 2011 roku powód wniósł do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie wnioski o zawezwanie do próby ugodowej w zakresie w/w wierzytelności, czym ponownie

przerwał bieg przedawnienia. Pomimo skierowania do pozwanej wezwania do zapłaty należność objęta sporem nie została uregulowana.

W dniu 11 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana spółka złożyła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2013 roku stwierdzono skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazano rozpoznanie sprawy do Sądu Okręgowego w Szczecinie.

W piśmie wniesionym w dniu 20 stycznia 2014 roku pozwana uzupełniła sprzeciw od nakazu zapłaty. Wskazała, iż załączone do pozwu dokumenty w żaden sposób nie uzasadniają żądania powoda. Powód nie przedłożył żadnej umowy, ani nie wskazał na inne dowody, które zrekonstruowałyby treść łączącego strony stosunku prawnego.

Z przedłożonych dokumentów nie wynika jakkolwiek związek z roszczeniem powoda, dokumenty nie mają mocy dowodowej, nie są opatrzone żadnymi podpisami.

Zdaniem pozwanej z faktury z dnia 31 grudnia 2009 roku oraz z korespondencji mailowej ze stycznia 2010 roku nie sposób wywieść istnienie roszczenia.

W ocenie pozwanej żaden z dokumentów nie potwierdza wykonania dzieła przez powoda oraz jego odebrania przez pozwaną.

Sama korespondencja mailowa nie może zastąpić potwierdzenia wykonania i odebrania prac.

Nadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Wskazała, że nawet jeżeli powód wykonywał na zlecenie pozwanej określone czynności to działo się to najpóźniej do września 2009 roku. Z tej daty bowiem pochodzi korespondencja, w której powód informuje pozwaną o dodatkowych kosztach, które miał ponieść w związku z wykonaniem umowy. Sama zaś umowa i jej efekt końcowy, czyli rejestracja map nastąpiło w styczniu 2009 roku. W świetle powyższego roszczenia z tego wynikające przedawniły się najpóźniej w końcu stycznia 2011 roku. Zawezwanie do próby ugodowej miało zaś miejsce w końcu grudnia 2011 roku, a więc już po upływie terminu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. K. jest geodetą i prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Usługi geodezyjne”.

W ramach prowadzonych działalności gospodarczych pomiędzy powodem a pozwaną Biuro (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarta została ustna umowa, której przedmiotem było wykonanie przez powoda mapy dla celów projektowych dla przedsięwzięcia (...). Strony umówiły się, iż pozwana pokryje również koszty związane z wykonaniem mapy, w tym m.in. koszty związane z uzyskaniem wypisów z rejestrów gruntów, opracowania mapy.

Powód rozpoczął realizację zadania w 2008 roku.

W trakcie realizacji prac przez powoda strony kontaktowały się za pośrednictwem korespondencji mailowej. Pozwaną reprezentowała K. C. (obecnie B.) oraz P. S..

Pozwana zamierzała rozszerzyć zakres robót geodezyjnych. Powód nie podjął się wykonania tego zadania.

W dniu 4 września 2009 roku powód przesłał pozwanej zestawienie kosztów opracowania mapy geodezyjnej wraz ze szczegółowym zestawieniem poniesionych kosztów. Powód wykonał mapę dla celów projektowych. Wykonana mapa została potwierdzona przez właściwy miejscowo ośrodek dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej w styczniu 2009 roku.

Dowód: korespondencja mailowa k. 50, 51, zeznania powoda, dokumentacja geodezyjna k. 52-201, korespondencja mailowa k. 202, zeznania świadka K. B., zeznania P. S.,

W dniu 31 grudnia 2009 roku powód wystawił fakturę VAT, w której wskazano czternastodniowy termin zapłaty. W tytule faktury wskazano, iż dotyczy ona wykonania mapy dla celów projektowych G.- Logistyka oraz „faktur (...), Branżowe, (...).

Faktura opiewała na kwotę 93.725,48 zł.

Faktura została podpisana przez księgową pozwaną M. M. i opatrzona pieczęcią formową pozwaną.

Dowód: faktura VAT k. 49,

Po otrzymaniu faktury pozwana zarzuciła pozwanemu opóźnienie w realizacji zadania o 4 miesiące i 20 dni.

Dowód: korespondencja mailowa k. 202,

Nadto w mailu z dnia 22 stycznia 2010 roku K. C. zakwestionowała zestawienie kosztów przedstawione przez powoda. Wskazała, iż za mapy pobrane z Ośrodka (...) pozwana odmawia zapłaty. Wskazała, iż pozwana nie wykręca się od zapłaty, bo praca została przez powoda wykonana. Podała, że w okresie od kwietnia do jesieni 2008 roku były opóźnienia, zaś następnie (od października 2008 roku do rejestracji mapy) zakres prac był przez pozwaną zmieniany. Wskazała, iż pozwana ma pełne prawo do naliczenia kar za opóźnienie, ale nie chce tego robić. Wskazała, iż prosi o okazanie wyrozumiałości i cierpliwości na otrzymanie zapłaty.

Dowód: korespondencja mailowa k. 203,

Powód, na początku 2012 roku wystąpił do Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z wnioskiem o zawiązanie do próby ugodowej. Termin posiedzenia w sprawie o sygn. akt I Co 433/11 został wyznaczony na dzień 29 marca 2012 roku Do zawarcia ugody nie doszło.

Dowód: wezwanie k. 204,

W dniu 27 listopada 2012 roku powód, za pośrednictwem firmy windykacyjnej wezwał pozwaną do zapłaty kwoty wynikającej z faktury.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 205-208,

Przedstawiciel pozwaną wielokrotnie zapewniał powoda, iż dokona zapłaty kwoty wynikającej z faktury.

Dowód: zeznania powoda

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości. Jego podstawę prawną stanowił przepis art. 627 k.c., zgodnie z którym przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W niniejszym postępowaniu powód domagał się wynagrodzenia za wykonanie mapy dla celów projektowych dla zadania G.- Logistyka, które to zadanie wykonywał na podstawie ustnego zlecenia otrzymanego od pozwaną, co miało miejsce w 2008 roku. Nadto w skład żądania wchodziła kwota wydatkowana przez powoda w toku realizacji zadania za mapy uzyskane z Ośrodka (...) w G. i otrzymane „uzgodnienia branżowe”.

Pierwszorzędne znaczenie w niniejszej sprawie miało ustalenie, czy pozwana faktycznie zawarła ze stroną powodową umowę, za wykonanie której powód domagał się wynagrodzenia. Wskazać należy, iż zgodnie z regułą wyrażoną w

art. 6 k.c., to na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających zarówno za istnieniem jak i wysokością zgłoszonego roszczenia.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż linia obrony pozwanej pozostawała w zupełnej sprzeczności zarówno z przedłożonymi przez powoda dokumentami jak i złożonymi w toku procesu zeznaniami świadków zawnioskowanych przez pozwaną oraz zeznaniami powoda.

Argumentacja strony pozwanej zmierzająca do oddalenia powództwa polegała przede wszystkim na zarzucie niewykazania przez powoda faktu zawarcia umowy, a dalszej kolejności niewykazaniu jej treści: ustaleń stron tak co do zakresu prac zleconych powodowi jak i wysokości umówionego wynagrodzenia. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia.

O istnieniu umowy pomiędzy stronami, której przedmiotem było wykonanie mapy dla celów projektowych świadczą nie tylko dokumenty, które zostały złożone przez powoda wraz z pozwem. Zarówno z zeznań K. B. jak i P. S. wynika, iż strony współpracowały ze sobą, zaś przedmiotem umowy było wykonanie mapy dla celów projektowych dla zadania Centrum (...). Wprawdzie świadkowie nie posiadali szczegółowej wiedzy, co do umówionego pomiędzy stronami wynagrodzenia, jednakże z korespondencji mailowej prowadzonej przez powoda z K. B. wyraźnie wynika, iż mapa wykonana przez powoda została zarejestrowana, co świadczy o realizacji przez powoda obowiązku umownego.

Materiał dowodowy zaprezentowany przez stronę powodową pozwolił Sądowi na dokonanie ustalenia, iż strony zawarły umowę i umowa ta została przez powoda wykonana.

Nie sposób bowiem nie zauważyć, iż faktura VAT, która została wystawiona przez powoda w grudniu 2009 roku została zaakceptowana przez pozwaną spółkę.

Nie ulega wprawdzie wątpliwości, iż faktury VAT nie są źródłem stosunku cywilnoprawnego, pełnią jednakże funkcję identyfikacyjną oraz uprawdopodobniają wykonanie zobowiązania przez wierzyciela. Faktura VAT po podpisaniu jest dokumentem prywatnym, zaś stosownie do treści art. 245 k.p.c. stanowi ona dowód tego, że osoba, która dokument podpisała złożyła oświadczenie o treści w nim zawartej. Dokument prywatny jest tym samym jednym z dowodów wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego, podlega więc ocenie tak jak wszystkie inne dowody. Sąd ma zatem prawo i obowiązek rozstrzygnąć o wiarygodności tego dowodu ze względu na jego indywidualne cechy i w kontekście całego materiału dowodowego.

W ocenie Sądu uprawnione jest twierdzenie, iż gdyby ujawnione w fakturach dane nie znalazły podstawy w umowie stron, albo treść faktury nie odpowiadała warunkom umownym, to mając na uwadze realia obrotu gospodarczego należy uznać, że powyższe spotkałoby się z reakcją pozwanej spółki. Zatem w przypadku braku podstaw do wystawienia faktury należałoby oczekiwać, zgodnie z zasadami logiki, stosownej reakcji ze strony pozwanej, czy to w postaci zwrotu bezpodstawnie wystawionej faktury, czy też wystosowania pisma do powoda w tej materii, co w sprawie niniejszej nie miało jednak miejsca.

Co więcej K. C., która pozostawała w stałym kontakcie z powodem, przyznała w korespondencji mailowej fakt wykonania przez powoda umowy oraz zasadność domagania się przez powoda wynagrodzenia. P. S. zeznał zaś, iż zwracał się do księgowości pozwanej z wnioskiem o zapłatę wynagrodzenia za poniesienie kosztów uzyskania map potrzebnych do wykonania dzieła.

Odnosząc się do podnoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia Sąd uznał ten zarzut za nieuzasadniony.

Wskazać należy, iż wykonanie umowy przez powoda nastąpiło w styczniu 2009 roku. wówczas bowiem, co jest bezsporne, doszło do zarejestrowania mapy dla celów projektowych. Z maila z dnia 22 stycznia 2010 roku wynika, iż pozwana potwierdza wykonanie umowy przez powoda i zasadność żądania wynagrodzenia, prosząc go jedynie o cierpliwość, w zakresie czasu jego spełnienia.

Niewątpliwie wówczas doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, zgodnie z treścią art. 123 §1 pkt 2 k.c. Nie sposób przy tym uznać, iż K. C. nie była uprawniona do czynienia wiążących ustaleń z powodem, skoro została wydelegowana przez kierownictwo spółki z kontaktów z nim. Również powód wskazał, iż przedstawiciel pozwanej czynił zapewnienia, iż wynagrodzenie zostanie mu zapłacone.

Kolejne przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło w grudniu 2011 roku w związku ze złożeniem przez powoda wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Na posiedzeniu, które miało miejsce w dniu 29 marca 2012 roku do ugody nie doszło, a więc bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo. Tak więc najwcześniej roszczenie mogło ulec przedawnieniu w dniu 29 marca 2014 roku, zaś pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 6 maja 2013 roku.

Nie uszła uwadze Sądu również i ta okoliczność, iż strona pozwana na wniosek przeciwnika procesowego została zobowiązana do złożenia rejestru zakupu VAT oraz deklaracji VAT 7 za okres od grudnia 2009 do marca 2010 roku w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem skutków z art. 233 §2 k.p.c.. Strona pozwana po otrzymaniu powyższego wezwania pełnomocnik pozwanej wskazał, iż w związku z zamykaniem roku oraz rozliczeniami PIT nie otrzymał wskazanych dokumentów od księgowej. Wskazał, iż dokumenty zostaną złożone na rozprawie. Pozwana jednak aż do zamknięcia rozprawy nie złożyła ani rejestru zakupu VAT ani deklaracji VAT 7, co uzasadnia ustalenie, iż faktura objęta sporem została przez pozwaną zaksięgowana.

Zdaniem Sądu kwestionując jakość wykonanej przez powoda mapy dla celów projektowych to strona pozwana winna podjąć inicjatywę dowodową w tym zakresie. Należy mieć tutaj na uwadze przepisy o rękojmi za wady dzieła, czy też przepisy dotyczące odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania.

Pozwana nie naprowadziła żadnego wiarygodnego dowodu, który podważyłby wersję powoda o prawidłowym wykonaniu dzieła. Zeznania świadków K. B. i P. S. wskazujące na opieszałość, czy też błędy w wykonaniu dzieła nie stanowiły wystarczającej podstawy do uznania, iż dzieło nie zostało wykonane. Zdaniem Sądu strona pozwana winna była w sposób konkretny wykazać błędy w wykonanym dziele dyskwalifikujące uznanie go za wykonane.

Zeznania powoda, w świetle dowodów z dokumentów uznać należało za wiarygodne. Cechowała je spójność. Należy ocenić je jako konsekwentne i wzajemnie uzupełniające się a przede wszystkim znajdujące oparcie w dokumentach załączonych do pozwu. Nie zostały one w żaden sposób podważone przez pozwaną.

Przedstawiciel pozwanej wezwany na posiedzenie celem przesłuchania pod rygorem pominięcia dowodu, pomimo prawidłowego wezwania nie stawiał się na posiedzenie. Stąd dowód z jego zeznań podlegał pominięciu.

Znamienne jest również i to, że pozwana nie zareagowała w żaden sposób na skierowane do niej wezwanie do zapłaty. Skoro w toku sprawy pozwana twierdziła, iż nie zawierała umowy w kształcie przedstawionym przez powoda, czy też że umowa nie została przez powoda wykonana, to nie jest prawdopodobne, aby jako podmiot profesjonalny nie zareagowała na wezwanie. Brak reakcji pozwanej nie dziwi natomiast, jeżeli zważy się treść zeznań powoda, który wskazał, że pozwana deklarowała zapłatę.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda żądaną kwotę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia następnego po upływie terminu zapłaty wynikającego z faktury.

Orzeczenie o odsetkach uzasadnia art. 481 §1 i 2 k.c..

Stroną przegrywającą spór jest pozwana. W związku z tym spoczywa na niej obowiązek zwrotu przeciwnikowi poniesionych kosztów procesu (art. 98 k.p.c.).

Na koszty te złożyła się opłata od pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wynosząca 1.172,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie dla reprezentującego powoda adwokata.

Wysokość wynagrodzenia adwokata uzasadnia §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 roku, poz. 461 wyciąg).